

Вяра

Празника на Свети Дух - понеделник след Петдесетница



Свети Дух. Фрагмент от стара стенопис за празника Богоявление

Празникът на Светия Дух се празнува в понеделник след Деня на Света Троица (петдесетия ден след Христовото Възкресение, когато Светия Дух е слязъл над апостолите във вид на огнени езици и те са получили дар да проповядват Словото Божие сред народите).

Светият Дух е наречен Господ. Това значи, че Светият Дух не е твар, каквито са другите духове - ангелите, а е Творец, Господ, истински Бог, каквито са Бог Отец и Бог Син. Преди възнесението Си на небето Господ Иисус Христос обещал на учениците Си, че над тях ще слезе Дух Свети и, разпращайки ги на проповед, им заповядал: "Идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа" (Мат. 28:19). В тия думи на Христа Светият Дух е поставен наравно с Отца и Сина като Божествено лице, равно на Тях.

Бог Дух Свети е вечен, равен на Отца и Сина, като се

отличава от Тях по това, че Той предвечно изхожда от Отца. За това лично свойство на Светия Дух, което Го отличава от Отца и Сина, е дал ясно и твърдо свидетелство Сам Иисус Христос в думите: "А кога дойде Утешителят, Когото Аз ще ви пратя от Отца, Духът на истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за Мене" (Йоан. 15:26).

Въпреки ясното свидетелство на Христа и въпреки категоричното твърдение на Символа на вярата и на всички свети отци, че Дух Свети изхожда от Отца, римокатолиците са си позволили да изменят тоя член от Символа на вярата, като добавили, че Дух Свети изхожда от Отца и Сина (filioque). С това е нарушено определението, дадено от Самия Христа, и е изменен догматът за Св. Дух, установен на Втория вселенски събор. Протестантизмът, възникнал на основата на католичеството, е приел от него тоя изопачен текст на Символа на вярата.

Ние, православните, държим неизменно за онова, което ни е открил Господ Иисус Христос и което са приели светите и богомъдри вселенски отци и учители на Църквата.

Като Бог, Светият Дух няма ни начало, нито край на Своето битие. Той е вечен, всемогъщ, всезнаещ и вездесъщ, подобен във всичко на Отца и Сина, и отличаващ се от Тях само по личното Си свойство - изхождане от Отца.

Понеже по съществото си Светият Дух е истински и съвършен Бог, неразделен от Отца и Сина, то и Нему, както на Отца и Сина принадлежи еднаква слава и поклонение. Това значат думите от Символа на вярата "Комуто се покланяме и Когото славим наравно с Отца и Сина".

В Православната църква на Свети Дух всякога се е отдавало

Божеско поклонение и прославяне. За това свидетелствуват всички молитви, песнопения и възгласи, където Дух Свети се прославя заедно с Отца и Сина. Когато се кръстим, ние казваме: "В името на Отца и Сина и Светаго Духа".

Вярата в Светия Дух като Бог е загатната и в Стария Завет. Но едва Иисус Христос ни е научил в пълнота как да вярваме в светия Божествен Дух, изхождащ от Отца.

Има и много зли духове на тъмнината, има и много добри духове - ангелите. Но всички те са ограничени, тварни. Един е обаче Светият Дух, неограниченият Творец и Господ, Който е навсякъде и всичко изпълва. Народите, които са вярвали в много богове, всъщност са вярвали в злите духове, които са живеели в идоите. Затова в Стария Завет се казва, че идоите са бесове (Втор. 32:17; Пс. 105:36; сравни 1Кор.10:2). Многобожниците, прелъстени от множество зли духове, не са могли да повярват в единия Свети Дух. В Него вярват само истинските еднoбoжници, т.е. ония, които познават Вдиния, Истински, Троеличен Бог.

Символ на вярата

Осми член:

„(Верую) и в Духа Святаго, Господа, Животворящаго, Иже от Отца исходящего, Иже со Отцем и Сыном спокланяема и сславима, глаголавшаго пророки.“

„(Вярвам) и в Светия Дух, Господа, Животворящия, Който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и Когото славим наравно с Отца и Сина, и Който е говорил чрез пророците“).

{{_LINK1_}}

